

Întrebarea preliminară

1. Articolele 21, 45, 49, 56 și 63 TFUE și articolele 22 și 24 din Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE ⁽¹⁾ trebuie interpretate în sensul că se opun regimului instituit prin cartea 5 din Decretul Regiunii Flamande din 27 martie 2009 privind politica funciară și imobiliară, intitulat „A locui în propria regiune” [Wonen in eigen streek], care condiționează, în anumite comune denumite comune țintă, cesionarea terenurilor și a construcțiilor ridicate pe aceste terenuri de demonstrarea, de către cumpărător sau de către chiriaș, a unei legături suficiente cu aceste comune în sensul articolului 5.2.1 paragraful 2 din decret?

⁽¹⁾ JO L 158, p. 77, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 56.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Commissione tributaria regionale di Milano (Italia) la 2 mai 2011 — 3D I srl/Agenzia delle Entrate Ufficio di Cremona

(Cauza C-207/11)

(2011/C 211/26)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Commissione tributaria regionale di Milano

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: 3D I srl

Pârâtă: Agenzia delle Entrate Ufficio di Cremona

Întrebarea preliminară

Reglementarea unui stat membru, precum statul italian, prevăzută la articolului 2 alineatul 2 din Decretul legislativ nr. 544 din 30 decembrie 1992, potrivit căreia un transfer sau un schimb de acțiuni determină supunerea societății cedente la plata unui impozit aferent plusvalorilor rezultate din transfer, corespunzătoare diferenței dintre costurile inițiale de achiziție a acțiunilor sau părților sociale transferate și valoarea lor actuală, cu excepția cazului în care societatea cedentă înregistrează în bilanțul său un fond de rezervă special corespunzător plusvalorii rezultate din transfer, se opune, într-o situație precum cea din prezenta cauză, articolelor 2 și 4 și articolului 8 alineatele (1) și (2) din Directiva 90/434/CEE ⁽¹⁾ a Consiliului din 23 iulie 1990 privind regimul fiscal comun care se aplică fuziunilor, scindărilor, cesionării de active și schimburilor de acțiuni între societățile din diferite state membre?

⁽¹⁾ JO L 225, p. 1, Ediție specială 09/vol. 1, p. 92.

Recurs introdus la 29 aprilie 2011 de Internationaler Hilfsfonds e.V. împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) pronunțate la 24 martie 2011 în cauza T-36/10, Internationaler Hilfsfonds e.V./Comisia

(Cauza C-208/11 P)

(2011/C 211/27)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Internationaler Hilfsfonds e.V. (reprezentant: H. Kaltefleiter, avocat)

Celelalte părți în proces: Comisia Europeană, Regatul Danemarcei

Concluziile recurenței

- Declararea nulității actelor atacate și soluționarea fondului cu caracter definitiv sau, cu titlu subsidiar, trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Recurenta ar fi o organizație nonguvernamentală care și-ar desfășura activitatea în domeniul ajutoarelor umanitare. Litigiul are la origine contractul „LIEN 97-2011”, încheiat între recurentă și Comisie privind cofinanțarea unui proiect de asistență medicală în Kazahstan. În octombrie 1999, Comisia a pus capăt în mod unilateral contractului și proiectului, în mod nelegal în opinia reclamantului.

De la încetarea efectelor contractului, recurenta încearcă să afle motivele pentru care Comisia a procedat astfel cu un contract care, în opinia sa și a guvernului din Kazahstan, este important și a debutat cu succes. Reclamanta presupune că a existat un abuz de putere și a inițiat diferite proceduri la Ombudsman și la instanțe ale Uniunii, în vederea obligării Comisiei de a acorda acces la toate documentele în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (denumit în continuare „Regulamentul nr. 1049/2001”). Comisia refuză accesul deplin la documente.

Recursul este îndreptat împotriva hotărârii Tribunalului, prin care acesta a respins ca inadmisibilă acțiunea în anulare a recurenței împotriva deciziei Comisiei din 9 octombrie 2009 care refuza să acorde accesul la toate documentele și a obligat recurenta la plata cheltuielilor de judecată. Recurenta invocă faptul că Tribunalul a calculat și a interpretat în mod eronat termenul de introducere a acțiunii în anulare.